

Sygn. akt XIV C 265/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2023 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XIV Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Pile

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Przemysław Okowicki

Protokolant: st. sekr. sąd. Joanna Perlicjan

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2023 r. w Pile

sprawy z powództwa U. 3 Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko M. N.

o zapłatę

zasądza od pozwanego M. N. na rzecz powoda U. 3 Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. kwotę 638.000,00 (sześćset trzydzieści osiem tysięcy) zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 11 marca 2021 r. z ograniczeniem odpowiedzialności pozwanego do kwoty 742.500,00 (siedemset czterdzieści dwa tysiące pięćset) zł zabezpieczającej splotę wierzytelności wynikającej z umowy nr (...) o kredyt mieszkaniowy N. - H. 02.02.2007 r., zawartej pomiędzy (...) Bank (...) SA z siedzibą w G. (której następcą prawnym jest (...) Bank (...) SA z siedzibą w W.), a pozwanym z ograniczeniem do nieruchomości dla której Sąd Rejonowy w Pile VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o nr (...);

kosztami postępowania obciąża pozwanego w całości i w związku z tym zasądza od niego na rzecz powoda kwotę 31.900 (trzydzieści jeden tysięcy dziewięćset) zł tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz kwotę 10.817 (dziesięć tysięcy osiemset siedemnaście) zł tytułem

zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, w tym 17 (siedemnaście) zł zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Przemysław Okowicki

Sygn. akt XIV C 265/21

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 15 marca 2023 r.

Pozwem wniesionym w dniu 11 marca 2021 r. (data nadania w urzędzie pocztowym) powód U. 3 Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. wniósł

o zasądzenie od pozwanego M. N. kwotę 638.000,00 zł wraz

z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia złożenia pozwu do dnia zapłaty z ograniczeniem odpowiedzialności pozwanego do nieruchomości, dla której prowadzana jest księga wieczysta o nr (...) oraz do kwoty ustanowionej na tej nieruchomości hipoteki umownej kaucyjnej do kwoty 742.500,00 zł zabezpieczającej splotę wierzytelności wynikających z umowy nr (...) o kredyt mieszkaniowy N. – H. z dnia 02.02.2007 r. zawartej pomiędzy (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w G. (której następcą prawnym jest (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W., a pozwanym.

Powód wniósł również o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i opłatę skarbową w wysokości 17 złotych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że pomiędzy powodem a pozwanym C. B., zawarta została umowa o kredyt mieszkaniowy, na podstawie której Bank oddał do dyspozycji kredytobiorców środki pieniężne w ustalonej umowie wysokości. Strony umowy postanowiły, iż tytułem zabezpieczenia spłaty udzielonego przez Bank kredytu wraz z odsetkami i innymi należnościami wynikającymi z Umowy o kredytu będzie hipoteka, która będzie obciążała nieruchomości o numerze księgi wieczystej nr (...).Pozwany nie wywiązał się z umowy i nie uregulował na rzecz Banku płatności szczegółowo określonych w umowie. W związku z zaległościami w spłacie rat kredytu, pierwotny wierzyciel wypowiedział kredytobiorcom umowę kredytową, a także wystawił bankowy tytuł egzekucyjny określający kwotę zadłużenia oraz stwierdzający istnienie zobowiązania. Następnie Sąd Rejonowy w Pile wydał postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności. Wskutek zawarcia przez powoda z Bankiem (...) S.A. umowy cesji wierzytelności z dnia 14 grudnia 2017 roku powód nabył wierzytelność wynikająca z ww. umowy kredytu. Wraz z wierzytelnością na powoda przeszło także zabezpieczenie w postaci hipoteki umownej kaucyjnej. (k.5-12)

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie pozwu w całości, a także o zasądzenie od powoda kosztów postępowania. Wskazał, że pozwany nie posiada legitymacji biernej w niniejszej sprawie, albowiem z okoliczności faktycznych przedstawionych w pozwie wynika jednoznacznie, że pozwanym

w sprawie jest C. B., z którym pierwotny wierzyciel (...) Bank (...) S.A. zawarł w dniu 14.10.2010 r. umowę o kredyt mieszkaniowy. Na wypadek gdyby Sąd nie podzielił zarzutu braku legitymacji biernej pozwanego i uznał, że powód dochodzi w stosunku do pozwanego wierzytelności zabezpieczonej hipoteką odnosząc ją do wierzytelności objętej umową podniósł, że umowy jest nieważna ze względu na abuzywność postanowień umowy. Umowa powinna zostać uznana za nieważną ze względu na klauzule niedozwolone zawarte w powyższej umowie, które dotyczą zasad określania kwoty kredytu oraz rat kredytu w oparciu o kursy CHF ustalane przez poprzednika prawnego powoda, które są sprzeczne z art.385¹ § 1 k.c. Wskazał, że umowa kredytu ukształtowana została w sposób jednostronny i zawiera klauzule abuzywne, nieuzgodnione z kredytobiorcami indywidualnie i sformułowane w sposób niejednoznaczny. Wskazał również, iż w chwili podpisania umowy oraz w okresie późniejszym faktyczna wysokość zobowiązania była nieznana, a kursy kupna i sprzedaży franka szwajcarskiego były ustalane przez Bank w sposób arbitralny. W uzasadnieniu pozwany przytoczyła obszerną argumentację na poparcie zarzutów nieważności umowy kredytu z powodu sprzeczności z prawem i zasadami współżycia społecznego oraz abuzywności jej postanowień z uwagi na niedozwolony charakter klauzul indeksacyjnych (k.112-121).

Powód pismem z dnia 11 października 2021 r. r. wskazał, że zarzuty podniesione przez pozwanego są bezzasadne, nadto powód prawidłowo określił pozwanego w niniejszej sprawie. Pozwanym jest M. N., a pozew obejmuje odpowiedzialność rzeczową pozwanego z tytułu ustanowionego zabezpieczenia. Niniejszym pismem powód sprostował pozew co do określenia (...), które to znalazło się w wyniku omyłki pisarskiej. Legitymacja bierna pozwanego M. N. w świetle żądania pozwu oraz dokumentów złożonych na poparcie wniosków dowodowych nie budzi zatem żadnych wątpliwości. W odpowiedzi za zarzut nieważności umowy kredytowej powód wskazał, że pozwany wraz z wnioskiem kredytowym złożył oświadczenie o akceptacji ryzyka zmiennej stopy procentowej oraz oświadczeniami o akceptacji ryzyka kursowego, tym samym nie budzi wątpliwości istnienie zobowiązania oraz hipoteczne zabezpieczenie zobowiązania, wysokość zobowiązania, treść stosunku zobowiązaniowego łączącego kredytobiorcę z wierzycielem pierwotnym, wysokość udzielonego kredytu, zasady naliczania oraz wysokość na dzień wniesienia pozwu odsetek (k.128-134).

W toku procesu strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 02 lutego 2007 roku została zawarta między poprzednikiem prawnym powoda - bankiem (...) S.A. (obecnie Bank (...) S.A.) a M. N. (zwanym dalej Kredytobiorcą) umowa o kredyt hipoteczny nr (...)07- (...) N.-H. denominowany

udzielony w złotych w kwocie stanowiącej równowartość 209.568,16 CHF. W załączniku nr 2 do regulaminu udzielania przez (...) Bank (...) S.A. kredytu mieszkaniowego N.-H. w §1 znajdował się poniższy zapis:

„ Kredyt mieszkaniowy jest udzielany z złotych. W przypadku kredytu denominowanego w walucie obcej, kwota kredytu w złotych zostanie określona poprzez przeliczenie na złote kwoty wyrażonej w walucie, w której kredyt jest denominowany, według kursu kupna tej waluty, zgodnie z Tabelą kursów z dnia uruchomienia środków. 3. W przypadku kredytu denominowanego w walucie obcej: zmiana kursu waluty wpływa na wypłacane w złotych przez Bank kwoty transz kredytu oraz na spłacane w złotych przez Kredytobiorcę kwoty rat kapitałowo-odsetkowych, ryzyko związane ze zmianą kursu waluty ponosi Kredytobiorca”. Celem kredytu było finansowanie kosztów nabycia nieruchomości położonej w P. przy ul. (...) - KW nr (...)

(§ 1 pkt 2 umowy). Okres kredytowania ustalono od 02.02.2007 r. do 15.02.2037 r. (§ 1 pkt 4 umowy).

Przedmiotem zabezpieczenia, na którym została ustanowiona hipoteka kaucyjna do kwoty 742.500,00 złotych na rzecz Banku była powyższa nieruchomość (§ 3 pkt 2 umowy). Okres kredytowania wynosił 360 miesięcy (§ 5 pkt 6 umowy).

Integralna część umowy stanowił Regulamin udzielania przez (...) Bank (...) S.A kredytu mieszkaniowego N.-H..

Bank mógł wypowiedzieć umowę łączącą strony w przypadku niedotrzymania przez Kredytobiorców warunków udzielenia kredytu

w szczególności w zakresie sposobu i terminu spłaty kredytu, a termin wypowiedzenia wynosił 30 dni (załącznik nr 2a § 21).

(dowód: umowa kredytu – k.21-25, załącznik nr 2a do Regulaminu – k.26-34)

Część formularza wniosku kredytowego stanowiło oświadczenie wnioskodawcy o akceptacji ryzyka kursowego i akceptacji ryzyka zmiennej stopy procentowej.

dowód: wniosek o kredyt wraz z oświadczeniem o akceptacji ryzyka – k. 68-71

W związku z zaniechaniem spłat rat kredytu pierwotny wierzyciel wypowiedział kredytobiorcy powyższą umowę pismem z dnia 21 czerwca 2012 roku.

dowód: wypowiedzenie umowy z dnia 21 czerwca 2012 roku wraz z potwierdzeniem nadania i odbioru korespondencji – k.48-50,

Na mocy porozumienia z dnia 26 lipca 2012 roku cofnięto skutki wypowiedzenia z dnia 21 czerwca 2012 roku (k.47).

Na skutek powyższego porozumienia strony w dniu 30 października 2012 roku zawarły kolejne porozumienie - w sprawie spłaty wymagalnych rat kapitałowo-odsetkowych wynikających z przedmiotowej umowy kredytu.

Kredytobiorca M. N., który uznał w całości zadłużenie

w wysokości 7.703,81 CHF i zobowiązał się dokonać spłaty zadłużenia w czterech ratach.

dowód: Porozumienie z dnia 30 października 2012 roku – k.38-40).

Umowa została aneksowana dnia 30 października 2012 roku aneksem nr (...) do umowy kredytu., w którym wydłużono okres kredytowania z 15 lutego 2037 do dnia 28 lutego 2037 roku i ustalono dzień spłaty rat na dzień 30-go każdego miesiąca. Bank odroczył spłatę rat kapitałowo-odsetkowych z tytułu umowy przypadających za okres od dnia 30.11.2012 r. do dnia 28.02.2013 r.

dowód: aneks nr (...) z dnia 30 października 2012 roku – k.35-37

Pozwany jednak nie dotrzymał postanowień porozumienia i Bank ponownie dnia 10 maja 2013 roku wypowiedział umowę kredytu. Na skutek złożonego kredytobiorcy przez wierzyciela pierwotnego oświadczenia

o wypowiedzeniu umowy o kredyt, uległa ona rozwiązaniu, co doprowadziło do powstania wymagalności całej kwoty niespłaconego przez kredytobiorcę kapitału wraz z kwotą odsetek.

dowód: wypowiedzenie umowy z dnia 10 maja 2013 roku wraz z potwierdzeniem nadania i odbioru korespondencji – k.54-56

W dniu 9 lipca 2013 roku Bank wystawił Bankowy Tytuł Egzekucyjny nr (...) przeciwko kredytobiorcy, a w dniu 28 sierpnia 2013 roku Sąd Rejonowy w Pile Wydział I Cywilny w sprawie o sygn. akt I Co 1236/13 wydał postanowienie o nadaniu mu klauzuli wykonalności. W dniu 10 lutego 2015 roku Sąd Rejonowy w Pile Wydział I Cywilny w sprawie o sygn. akt I Co 1787/14 nadał klauzulę wykonalności na ww. tytuł na rzecz (...) S.A jako następcy prawnemu (...) Bank (...) S.A.

dowód: Bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 9 lipca 2013 r. – k.59-61, postanowienie z dnia 28 sierpnia 2013 r. w sprawie I Co 1236/13 – k.64, postanowienie z dnia 10 lutego 2015 r. w sprawie I Co 1787/14 – k.65

Wierzyciel pierwotny wystąpił z wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Pile E. S.. W wyniku powyższego zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne pod sygn. akt Km 374/14. W miejsce pierwotnego wierzyciela tj. (...) Bank S.A do postępowania wstąpił następca prawny wierzyciela tj. (...) S.A.

dowód: postanowienie z dnia 21 czerwca 2016 roku w sprawie KM 374/14

W dniu 14 grudnia 2017 roku Bank zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności cedując na jego rzecz całość praw i obowiązków wynikających

z umowy zawartej przez Kredytobiorcę w z wierzycielem pierwotnym – Bankiem.

dowód: poświadczony notarialnie wyciąg z umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 14 grudnia 2017 roku, aneksu do umowy przelewu wierzytelności z dnia 12 stycznia 2018 roku oraz Załącznika nr 1 do Aneksu obejmującego przedmiotową wierzytelność – k.17-18

Korzystając z przysługujących uprawnień, powód wystąpił z wnioskiem o zmianę dotychczasowego wierzyciela hipotecznego w księdze wieczystej nr KW (...). Zgodnie z treścią aktualnego odpisu księgi wieczystej wyżej wymienionej nieruchomości, wierzycielem z tytułu wierzytelności zabezpieczonej hipoteką umowną kaucyjną do kwoty 742.500,00 zł wobec pozwanego został powód U. 3 Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W..

dowód: odpis z księgi wieczystej nr (...) – k. 19-21v

Pismem z dnia 10 maja 2019 r. powód zawiadomił pozwanego o cesji wierzytelności i wezwał go do zapłaty kwoty 978.939,53 złotych.

dowód: zawiadomienie o cesji wierzytelności – k.73-74

Wysokość zobowiązania pozwanego na dzień 23 lutego 2021 roku wynosi łącznie 1.049.328,86 złotych.

dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych – k.14

Powyższy stan faktyczny, Sąd ustalił w oparciu o następującą ocenę dowodów

Za wiarygodne uznać należało wszystkie dokumenty znajdujące się w aktach sprawy, bowiem ich autentyczność i moc dowodowa nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Z oczywistych względów dowód z przesłuchania stron Sąd ograniczył tylko do zeznań pozwanego. Sąd miał na uwadze, że pozwany jest bezpośrednio zainteresowany wynikiem procesu, dlatego też jego zeznania muszą być dokładnie weryfikowane, przede wszystkim przez konfrontację z innymi dowodami oraz zasadami wiedzy i doświadczenia.

Pozwany M. N. przyznał, że nie czytał żadnych dokumentów bankowych, umowy kredytowej, gdyż cieszył się, że dostał kredyt i to było dla niego najważniejsze, że będzie mógł kupić dom.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Strona powodowa swoje roszczenie wywodzi z faktu ustanowienia zabezpieczenia hipotecznego (hipoteki umownej kaucyjnej) umowy nr (...) kredytu hipotecznego denominowanego do waluty obcej CHF z dnia 2 lutego 2007 roku, zawartej przez poprzednika prawnego powoda z M. N. (zwanym dalej Kredytobiorcą). W związku z podpisaniem umowy kredytu, na nieruchomości Kredytobiorcy, dla której Sąd Rejonowy w Pile prowadził księgę wieczystą nr (...) została ustanowiona hipoteka kaucyjna na rzecz Banku do kwoty 742.500,00 zł. Nieruchomość stanowi własność Kredytobiorcy. Wobec zaprzestania regulowania należności przez pozwanego Bank złożył oświadczenie o wypowiedzeniu ww. umowy kredytu i postawił należności w stan wymagalności. Przeciwko kredytobiorcy został wystawiony bankowy tytuł egzekucyjny opatrzony klauzulą wykonalności, prowadzone było także podstępowanie egzekucyjne przez Komornika Sądowego.

W niniejszej sprawie pozwany kwestionował roszczenie strony powodowej zarówno co do zasady, jak i co do jego wysokości, jak też doszukiwał się nieważności umowy z uwagi na zawarcie w niej postanowień stanowiących klauzule abuzywne. Podniósł, że pozwany nie ma legitymacji biernej, gdyż w treści uzasadnienia pozwu jest mowa o C. B..

Powód w piśmie z dnia 11 października 2021 roku sprostował pozew co do określenia (...), które występowało tylko w jednym zdaniu ze względu na omyłkę pisarską.

Legitymacja bierna pozwanego M. N. w świetle żądania pozwu oraz dokumentów złożonych na poparcie wniosków dowodowych nie budzi żadnych wątpliwości Sądu.

Pozwany nie przedstawił dowodów na wykazanie, że wartość przedmiotu sporu jest mniejsza niż żąda tego powód. Zauważyć trzeba, że powód dysponował Bankowym Tytułem Egzekucyjnym opatrzonym klauzulą wykonalności jak również wyciągiem z ksiąg rachunkowych. Wysokość roszczenia wynikała również z postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Pile E. S.. Wbrew zarzutom pozwanego stwierdzić należy, iż dochodzona wierzytelność była wykazana i wymagalna. Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie jednoznacznie wynika, iż na pozwanym ciąży odpowiedzialność wynikająca z hipoteki ustanowionej na przedmiotowej nieruchomości.

Zgodnie z art. 65 § 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (dalej jako u.k.w.h.) w celu zabezpieczenia oznaczonej wierzytelności wynikającej z określonego stosunku prawnego można nieruchomość obciążyć prawem, na mocy którego wierzyciel może dochodzić zaspokojenia z nieruchomości bez względu na to czyją stała się własnością i z pierwszeństwem przed wierzycielami osobistymi właściciela nieruchomości (hipoteka).

Podstawowym uprawnieniem wierzyciela z tytułu hipoteki jest prawo dochodzenia zaspokojenia z obciążonej nieruchomości, podstawą egzekucji jest tytuł wykonawczy przeciwko właścicielowi obciążonej nieruchomości. Odpowiedzialność dłużnika hipotecznego ogranicza się zaś do przedmiotu hipoteki.

W dniu 9 lipca 2013 roku Bank wystawił Bankowy Tytuł Egzekucyjny nr (...) przeciwko kredytobiorcy, a w dniu 28 sierpnia 2013 roku Sąd Rejonowy w Pile Wydział I Cywilny w sprawie o sygn. akt I Co 1236/13 wydał postanowienie o nadaniu mu klauzuli wykonalności. W dniu 10 lutego 2015 roku Sąd Rejonowy w Pile Wydział I Cywilny w sprawie o sygn. akt I Co 1787/14 nadał klauzulę wykonalności na ww. tytuł na rzecz (...) S.A jako następcy prawnemu (...) Bank (...) S.A.

Pozwany M. N. nie kwestionował powyższych postanowień Sądu, w postępowaniu egzekucyjnym również nie wnosił skarg na czynności Komornika Sądowego. Postępowanie egzekucyjne zostało umorzone, tylko dlatego, że nieruchomości pozwanego nie udało się w tamtym czasie zbyć.

W odpowiedzi na pozew pozwany szeroko uzasadniał kwestię nieważności zawartej przez niego umowy, powołując się na klauzule abuzywne zawarte

w umowie kredyty, wywodząc z nich skutek nieważności umowy. Wiele argumentów odwołuje się do popularnych obecnie, a nie mających związku z przedmiotową sprawą stwierdzeń ogólnych dotyczących sytuacji banków w Polsce, kredytobiorców, którzy dokonali wyboru pobrania kredytów w walucie obcej. Stoi to w oczywistej sprzeczności z przedłożonym wraz z pozwem oświadczeniem kredytobiorcy o wyborze kredytu w walucie obcej i istniejącym w związku z tym ryzykiem. Umowa kredytowa miała (w dacie jej podpisania)

o wiele korzystniejsze warunki, aniżeli te, które pozwany mógłby uzyskać zawierając umowę kredytu w PLN. Zatem w takiej sytuacji nie sposób jest mówić o tym, że klauzule indeksacyjne rażąco naruszają interes pozwanego, skoro gwarantowały pozwanemu niższe miesięczne raty kredytu w stosunku do kredytów w PLN bez indeksacji.

Zdaniem Sądu, te okoliczności, które podnosi teraz pozwany, powinny być podniesione w postępowaniu klauzulowym. W momencie nadania klauzuli wykonalności Bankowemu Tytułowi Egzekucyjnemu pozwany miał możliwość bronienia się przed tą klauzulą w postępowaniu przeciwegzekucyjnym między innymi poprzez pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności. Gdyby wtedy podnosił te okoliczności o nieważności umowy, to można by się zastanowić nad nimi. W tej chwili podnoszenie okoliczność, że umowa jest nieważna jest w ocenie Sądu spóźnione.

Zgodnie z art. 365 § 1 k.p.c. orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. Skutkiem zasady mocy wiążącej prawomocnego wyroku jest to, że rozstrzygnięcie zawarte w orzeczeniu stwarza taki stan prawny, jaki z niego wynika, czyli sądy rozpoznające spór muszą przyjmować, że dana kwestia kształtuje się tak, jak to przyjęto we wcześniejszym, prawomocnym orzeczeniu. W kolejnym postępowaniu, w którym pojawia się ta sama kwestia, nie może być już badana. Związanie dotyczy sentencji wyroku i motywów w tych granicach, jakie stanowią konieczne uzupełnienie rozstrzygnięcia. W konsekwencji nikt nie może kwestionować faktu istnienia prawomocnego wyroku i jego treści (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2010 r., II PK 249/10, niepubl.; z dnia 10 lutego 2010 r., II PK 212/09, niepubl. i inne powołane w nim orzeczenia; z dnia 3 lutego 2010 r., II CSK 414/09, niepubl. i z dnia 16 lipca 2009 r., I CSK 456/08, niepubl.).

Wierzycielowi hipotecznemu przysługuje jedna wierzytelność, której zaspokojenia może dochodzić zarówno od dłużnika osobistego, jak i od dłużnika rzeczowego. Dłużnik osobisty odpowiada całym swoim majątkiem, zaś odpowiedzialność dłużnika rzeczowego jest ograniczona do nieruchomości, ale tak dłużnik osobisty, jak i dłużnik rzeczowy odpowiadają za jedną wierzytelność.

Powód w przedmiotowej sprawie dochodzi jedynie części wymagalnego roszczenia, ograniczając się do kwoty 638.000,00 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a kwota ta została ograniczona wyłącznie do części należności głównej (części kapitału), zabezpieczonej hipoteką umowną kaucyjną do kwoty 742.500,00 zł.

Zgodnie z art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem

okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych (art. 481 § 2 zd. 1 k.c.).

Żądanie zasądzenia odsetek za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu tj. 11 marca 2021 roku należało uznać za uzasadnione.

Mając na uwadze powyższe Sąd w pkt 1 wyroku zasądził od pozwanego M. N. na rzecz powoda U. 3 Niestandardyzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. kwotę 638.000,00 (sześćset trzydzieści osiem tysięcy) zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 11 marca 2021 r. z ograniczeniem odpowiedzialności pozwanego do kwoty 742.500,00 (siedemset czterdzieści dwa tysiące pięćset) zł zabezpieczającej spłatę wierzytelności wynikającej z umowy nr (...) o kredyt mieszkaniowy N. - H. 02.02.2007 r., zawartej pomiędzy (...) Bank (...) SA z siedzibą w G. (której następcą prawnym jest (...) Bank (...) SA z siedzibą w W.), a pozwanym z ograniczeniem do nieruchomości dla której Sąd Rejonowy w Pile VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o nr (...).

Stosownie do art. 98 k.p.c. § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W niniejszej sprawie za stronę przegraną należało uznać pozwanego.

Orzeczenie o kosztach postępowania zawarte w punkcie drugim wyroku znajduje uzasadnienie w art. 98 k.p.c. Z uwagi na powyższe, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 31.900 zł (opłata sądowa 7.975,00 zł + 23.925,00 zł) tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz kwotę 10.817 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, w tym 17 zł zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

sędzia Przemysław Okowicki